

S. TURCSÁNYI ILDIKÓ

**KECSKEMÉTI GÁBOR
békési olimpikon**

Békés, 2012

Békési Téka
46. sz.
(XX. évf. 2. sz.)

Kiadó:
Békés Városi Jantyik Mátyás Múzeum

Szerkesztő: S. Turcsányi Ildikó

A kiadvány megjelenését támogatta:
Békési Városvédő- és Szépítő Egyesület
Békési Öregdiákok Egyesülete
Békési Múzeumbarátok Köre

ISBN 978-963-88525-5-7
ISSN 0238-0005

*„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét”*

Arany János

Kecskeméti Gábor 1912. január 30-án született Békésen id. Kecskeméti Gábor és Csató Julianna gyermekeként. Földműves, napszámos családból származott. Egyik nagyapjának 3 kat. hold földje és egy kis nádfedeleles háza, a másik nagyapjának 600 négyszögöl kertje és egy háza volt a község külső kerületében, a Malomkertben. Ezt a „vagyon” apai ágon 4, anyai ágon 3 testvér örökölte. Szüleinek így már csak a gyakran bizonytalan megélhetést nyújtó napszámos–zsellérsors jutott. Édesapja 1915-ben a lengyel hadszíntéren elesett, alig egy év múlva édesanyja és két leánytestvére is meghalt, így négyéves korára teljesen árván maradt. Az apai örökség, egy lakóház és 2000 négyszögöl ingatlan rá maradt.

Apai nagyanyja vette ezek után magához és járatta iskolába 11 éves koráig, majd 1922-ben bekövetkezett halála után egyik nagybátyja – anyai nagyanyjának öccse - gondoskodott róla, aki a békési gimnázium pedellusa, minden tanár és diák Gergely bácsija volt. Hányatott sorsa gyermekkedélyét nem törte meg: „Mindig mozgékony, nagyon eleven gyerek voltam, szerettem játszani, mozogni.” - emlékezik önéletrajzában.

Gyámjának köszönhető, hogy az 5 elemi elvégzése után nem valami gyorsabb kenyérkereső pálya felé irányította, hanem tanítója javaslatára a jó eszű, mozgékony gyermek a gimnáziumban folytathatta tanulmányait. (Ehhez az is hozzájárulhatott, hogy a pedellusi lakás a

gimnázium épületében volt.) Így aztán 1923 szeptemberétől a kis Gábor a békési Református Főgimnázium első osztályos tanulója lett. Tehetségével, szorgalmával hamarosan az iskola legjobbjai közé küzdötte fel magát. Már a gimnázium első osztályát jeles eredménnyel végezte, ezért 30.000 Korona jutalomban részesült.

Érdeklődése hamar a testnevelés felé fordult. (Meg kell jegyeznünk, hogy ekkor már torna, atlétika, korcsolyázó és füleslabdázó szakosztály is működött a gimnáziumi Botond sportkörben.) „Megyei, kerületi és országos tornaversenyeken, valamint atlétikai versenyeken vettem részt. Mindegyikben jó eredményeket, sőt országos bajnokságot és ifjúsági válogatottságot értem el.” – írja önéletrajzában.

Harmadikoként, mint kiváló tornász részesült 200.000 Koronás jutalomban. Szorgalmas tagja volt a Botond sportkörnek, ahol ezekben az években nagyon sok tehetséges diák sportolt. Nemcsak tornában ért el kimagasló eredményeket, hanem atlétikában is, elsősorban gerelyhajításban. Hatodikos korában nála idősebb versenyzőkkel szemben is értékes helyezést ért el. 1929-ben a megyei középiskolák vándorzászló-versenyén 5 középiskola (Békés, Békéscsaba 2, Szarvas, Gyula) versenyzői közül nyújtón második, korlátón harmadik lett. A következő évben, 1930. május 29-én Békéscsabán mindkettőt meg is nyerte, nyújtón 18,66 pontot, korlátón 18,16 pontot gyűjtve. Gerelyhajításban második lett Hepp Ferenc mögött 47,93 méteres dobásával.

1931. február 15-én, Kiskunfélegyházán kerületi tornaversenyen nyújtón bajnok, gyűrűn második, összetettben harmadik lett. Március 15-én Budapesten, az országos középiskolai szertornaversenyen kis különbséggel

második helyezést ért el. Erről az akkori Ifjúsági Testnevelés szakértője így nyilatkozott: *„Csak a rutinnal a békési gimnazisták meglepetése.”* Az április 11-én, Szegeden megtartott dél-magyarországi szertorna versenyen gyűrűn, korláton, nyújtón és összetettben is győzött. Április végén Orosházán gerelyhajításban első, magasugrásban második helyezést ért el.

Eredményeire ekkor már a Magyar Atlétikai Szövetség (MASZ) is felfigyelt. 1931. július 5-én elindították gerelyhajításban az osztrák-magyar válogatott ifjúsági atlétikai viadalon Bécsben, a magyar színek képviselőjeként az akkor 8. osztályos Kecskeméti Gábort. Ezen a versenyen – egyéni csúcsát megjavítva – 53,89 méteres dobásával első helyezést ért el.

Kiemelkedő sportteljesítményei mellett a tanulásban sem maradt el. Erről leginkább 1931. június 19-én kézhez kapott jeles érettségi bizonyítványa tanúskodik. Jó tanulmányi eredményéért az évvégi ünnepélyen 25 pengő jutalomban részesült. Gyermekkori álma volt, hogy testnevelő tanár lehessen, így a budapesti Testnevelési Főiskolára jelentkezett. Sikeres felvételi után itt folytatta felsőfokú tanulmányait. Vállalta az anyagi nehézségeket is. Nagy elhatározást, kemény küzdelmet jelentett ez a lépés 1931-ben (gazdasági válság) egy olyan szegényparaszt fiúnak, mint Kecskeméti Gábor, aki mögött nem állt biztonságot nyújtó anyagi háttér a gondtalan tanuláshoz. Őt csak hivatalsegéd nagybátyja erkölcsi támogatása segítette, és a szüleitől örökölt kis családi ház és 2000 négyszögöl föld szolgált anyagi bázisként a tanuláshoz. Kitaró szorgalommal tanult, és eredményesen sportolt. A főiskola tanulmányi versenyén mindig az első három között volt.

Még eredményesebben szerepelt tornában, hiszen kétszer nyert országos bajnoki címet és kilencszeres tornászválogatott is volt. 1934-ben a budapesti tornász világbajnokságon, 1935-ben a VI. Főiskolai Világbajnokság Nyári Játékain szerepelhetett a győztes magyar válogatott tagjaként. Az 1934-es világbajnokságon a 8 tagú válogatott tagjaként 5. lett. A főiskolai világbajnokságon a magyar férfi válogatott érte el az első helyezést. Kecskeméti Gábor a csapat harmadik legjobbja volt. (Összetettben 4. lett.)

Főiskolás éve alatt elért sportsikereit így summázta a korabeli sajtó: „Az 1930-as évek all round sportolójának (több különböző sportágban kimagasló teljesítményt elérő személyt neveztek így) tipikus ideálja volt Kecskeméti Gábor, aki a Testnevelési Főiskola Sport Klubjának színeiben kamatoztatta az otthon tanultakat és gerelyhajításban országos ifjúsági csúcsot ért el, tornában pedig hat alkalommal nyert magyar bajnokságot.”

1936-ban ért el sportpályafutásának csúcsára, részt vehetett a berlini olimpián a tornász válogatott tagjaként. A csapat összetettben 591,93 ponttal hetedik helyezést ért el, Kecskeméti Gábor a csapaton belül a 4. legjobb. A szerenkénti döntőben legnagyobb sikerét gyűrűn aratta, 11. lett (korláton 45., nyújtón 47.).

1935. június 15-én vehette át tanári diplomáját. Ekkor 3 hónapos katonai kiképzésre kellett bevonulnia a Ferenc József laktanyába, a T/1. határőr zászlóaljhoz, gyalogsági kiképzésre. Mint őrzető szerelt le 1935. december 20-án.

Bár a főiskola legjobb hallgatói közé tartozott, szép sikereket mondhatott magáénak, biztos állást nem kapott. 1936 első felében a főváros különböző iskoláiban

volt helyettesítő tanár. *„Ha volt beteg tanár, tanítottam, ha nem volt beteg, nem tanítottam”* – emlékezik önéletrajzában erre az időre. 1936. szeptember 1-től állandó óraadó lett a budapesti Evangélikus Egyházközség Gimnáziumában. 1937. szeptember 1-től 1941. augusztus 31-ig a budapesti Református Gimnáziumban óraadó-helyettes tanárként alkalmazták.

A tanítás mellett az aktív sportolást sem hagyta abba. Az 1930-as évek második felében több nemzetközi versenyen vett részt és szerepelt eredményesen. (Bécs, Katowice, Wrocław, Krakkó, Frankfurt, Amszterdam, Milánó, Szófia, Athén, Kairó, Passau) 1939-ben súlyos sérülést szenvedett, többé nem tudott eredményesen versenyezni. 1941 után nem vett részt nagy versenyeken.

1939-ben megnősült, felesége Rau Adrienne, egy mezőberényi patikus leánya. Három gyermekük született: Borbála (1942), Gábor (1949) és Adrienne (1950).

1941 fontos állomás volt életében, előbb részt vett 1941. június 22-én a gimnáziumban rendezett 10 éves érettségi találkozón, majd végleg visszatért szülőföldjére, Békésre, mivel augusztusban Csurgay János, a békési gimnázium testnevelő tanára 35 évi szolgálat után nyugdíjba vonult. A megüresedett helyre a tanári testület és az igazgatótanács egybehangzó véleménye alapján Kecskeméti Gábort – a volt Csurgay tanítványt, békési diákot – nevezték ki. Ő lett a gimnáziumi Botond sportkör vezetőtanára, és a tornaszertár őre is. A sportkör tornacsapata 1941. december 20-án részt vett a Békéscsabán rendezett tornász-jelvényt szerző versenyen. A résztvevők jogosultságot nyertek a MOTESZ ifjúsági vasjelvényének viselésére. Ugyancsak szép eredménnyel szerepelt a tornász-

csapat a Szegeden 1942. március 23-án tartott ifjúsági jelvénytörő versenyen.

Bekapcsolódott a település sportmunkájának irányításába is, és a gimnáziummal egy igazgatás alatt levő kollégium gazdasági teendőit is ő látta el. Alig féléves munka után, 1942 áprilisában katonai szolgálatra kellett bevonulnia. Az orosz hadműveleti frontra került, Kurszk környékére. A 101/1-es hadtáp zászlóaljnál századírnok, majd felvételező tizedes lett. Szerencsére a közvetlen tűzvonalba nem került.

Ez idő alatt a békési gimnáziumban Nyíri Sándor és Csurgay János vették át helyette a testnevelés és a sportkör vezetését. 1943 nyár végén leszerelt és az 1943/44-es tanévben folytathatta tanári munkáját. Régebbi megbízatásai mellett leventeoktatásban is részt kellett vállalnia. Ekkoriban vette kezdetét az iskolában a kosárlabda-sport gyakorlása. Márciusban rendezték meg az első iskolai kosárlabda bajnokságot.

1944 őszén a háború szele Békést is elérte, a tanítást szeptember 22-én felfüggesztették. Az iskolát előbb kórház, majd katonai tiszti szállás, a tornatermet raktár céljaira vették igénybe. Szerencsére az épületben nem esett kár, csak a felszerelések egy része ment tönkre. Október 23-án – elsőként az országban – újra megkezdődött a tanítás a gimnáziumban, de a tantestület hiányos létszáma miatt (mindössze 6 fő a 12 helyett) mindent tanított, csak testnevelést nem. A heti óraszám a legnagyobb volt ekkor a testületben, emellett a gazdasági feladatok nagy részét is ő látta el. Az 1944-ben megalakult békési pedagógus szakszervezet tagja és pénztárosa lett.

1945 tavaszán megtörtént a visszaköltözés a gimnázium épületébe, visszakerültek a termek és a tornater-

mek is. A háború után két esztendőre a gimnázium örökölte Egry pék földbirtokát, ide járt a diákság dolgozni. Az akkori rendelkezésre álló hat tanár közül ő volt fiatal és egészséges. Egyedül irányította a mezőgazdasági munkát, több száz szabadba engedett, így minden csínytevésre kész diákjának.

Komoly sportmunkát ekkor még nem lehetett végezni, főleg tárgyi feltételek hiánya miatt. (Pl.: télen fűtés hiánya). A következő tanévben már javult a helyzet. (Szerkezeti változás is történt: megkezdődött a 8 osztályos általános iskola kialakítása). 1947-ben baráti találkozó indult a mezőtúri és a békési gimnázium között.

Újból megalakult a Botond sportkör, torna, atlétika és játék szakosztályát is, egyetlen testnevelőként, Kecskeméti Gábor irányította. Tornászai már 1947. június 1-én eredményesen szerepeltek a szegedi tankerületi tornászbajnokságon, majd még ebben a tanévben Budapesten az I. középiskolás tornász-csapatbajnokságon összetettben és műszabadgyakorlatban a fiúk bajnoki címet szereztek.

1948-ban megtörtént az iskola államosítása, ekkor jelentős összeget kapott az intézmény a fejlesztésre, sokat bővült a sportszertár is. A tornaterem, az iskolai sportudvar mellett rendszeresen használhatták a rendbe hozott községi sportpályát is.

Kecskeméti Gábor 1948. szeptemberéről 1952. november 30-ig a Leánydiákothton gondnoki teendőit is ellátta, de a kettős munkakört később már nem tudta vállalni.

1948 után bontakozott ki és tett szert hírnévre a kosárlabda-szakosztály, ennek felkészítésébe is besegített. Legalább öt csapatra való diákjával szerettette meg a

kosárlabdázást. A már korábban megalakult női kosárlabda csapat után ő szervezte meg az első fiúcsapatot.

Az atlétikai szakosztály eleinte felszerelés hiánya miatt nem tudott teljes értékű munkát végezni, de itt is született néhány kiemelkedő eredmény súlylökésben, magasugrásban (Túsz Ferenc, Bereczki Sándor)

A hagyományos sportágakban – tornában, atlétikában – tanítványai továbbra is rendszeresen a legjobbak közt szerepeltek a megyei versenyeken, sőt a gyulaiak mellett a békési diákok értek el országos sikereket a megye középiskolái közül.

Versenyzői és edzői sporteredményeire felfigyelt az országos sportirányítás is, 1952-ben felkérték a helsinki olimpiára készülő férfi tornászválogatott edzőjének. Ilyen minőségben vett részt az olimpiai delegációban, s ismét bizonyított: a tornászcsapat az előkelő 6. helyen végzett. „Minden tudásommal segítettem 2 hónapon át előtte a magyar tornászokat a felkészülésben, majd az olimpiai versenyen, ahol a magyar csapat 23 nemzet közül a 6. helyen végzett” – írja önéletrajzában.

Az 1950-es és 60-as években tovább folytatódott eredményes testnevelői munkája a gimnáziumban. A tornászok 1947-1954-ig minden megyei egyéni és csapatversenyt megnyertek.

1956-ban az országos középiskolai csapatbajnokságon második helyen végeztek az atlétikai csapat tagjai. 1957-60-ig a tornászok ismét visszaszerezték a megyében a vezető szerepet. Több tehetséges tanítványát juttatta el országos szintre, tornászai közül Beliczay Lajos 1958-tól évekig válogatott ifjúsági kerettag, Bartyik Katalin 1962-ben nyert országos első helyezést. Az atléták közül Kovács Gábor, Szekeres Tibor lett eredményei

alján válogatott kerettag. Csapatbajnokságokon tanítványai a sokszoros megyei győzelmek mellett országos I., II., III. helyezéseket érnek el egyes atlétikai ágakban (magasugrás, váltófutás stb.).

Ekkor már megkétszereződött a gimnázium tanulólétszáma, ezért a testnevelés oktatásában is két tanárra lett szükség. Az iskola volt diákja, Kecskeméti Gábor tanítványa, Túszer Ferenc lett a második testnevelő. Ő az atlétikai vonalat vette át és fejlesztette tovább céltudatosan.

1959 szeptemberétől mintegy 20 éven át Kecskeméti Gábor volt a megye középiskoláinak szakfelügyelője. Emellett edzője a „Traktor” sportkörnek, a Vörös Meteor Sportkör tornászcsapatának, tagja lett a Magyar Testnevelési és Sporttanács elnökségének, majd fegyelmi bizottságának. Aktív irányítója a békési Járási Testnevelési és Sporttanács munkájának.

1960-tól a szegedi Pedagógiai Főiskola kihelyezett tagozatának vezetőjeként tanította a leendő testnevelőket Békéscsabán. 41 évi szolgálat után 1977-ben ment nyugdíjba, ebből 36 évet a békési gimnáziumban töltött. Kiváló munkája alapján 1947-ben, 1960-ban, 1968-ban, 1969-ben és 1971-ben is rendkívüli feljebb sorolásban részesült. Fáradhatatlanul dolgozott még a nyugdíjkor elérése után is. Még nyugdíjasként is vállalt szakkör-vezetést részben a gimnáziumban, részben a békéscsabai Előre Spartacus Sportegyesületben, 1981-ben bekövetkezett tragikus haláláig.

Az iskolai és a megyei sportéletben végzett kiemelkedő munkájáért több kitüntetést kapott: 1963-ban az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, 1960-ban és 1968-ban a Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója kitüntető cí-

met. 1971. október 30-án megkapta a Magyar Népköztársasági Sportérem bronz fokozatát. 1975. június 1-én Kiváló tanár elismerésben részesült. 1975-ben a Békés megyei Testnevelési és Sporthivatal is megemlékezett 30 éves kiváló munkájáról, ennek emlékére bronzplakettet kapott.

A legnagyobb elismerés talán mégis az lehetett számára, hogy nagyon sok fiatallal egy életre megszerettette a testedzést, a sportot, s ezt sokan élethivatásul is választották. Diákjai közül sokan testnevelő tanárok lettek.

Egy évvel halála után, 1982-ben tanítványai kezdeményezésére a Szegedi Kis István Gimnázium és a városi sportmunka irányítói megszervezték a Kecskeméti Gábor Torna Emlékversenyt. Az 1989 évi Torna Emlékversenyen a gimnázium tornatermének falán emléktáblát avattak, hogy nevét megörökítsék az utókor számára. Arcképe utóbb a gimnázium dicsőségfalára is felkerült.

1992-ben Békés Város Díszpolgárává avatták.

2012. február 1-én, születésének centenáriuma alkalmából Békés város emlékező közönsége Kecskeméti Gábor Emléknapot tartott, melyen felavatták a róla szóló múzeumi kiállítást, ünnepélyes keretek között felvette nevét a Békés Városi Kecskeméti Gábor Kulturális, Sport és Turisztikai Központ, délután neves előadókkal konferenciát szerveztek.

Pályatársak, tanítványok sorai Kecskeméti Gáborról:

„Nevelőmunkáját mindenkor mintaszerű alapossgalgal végezte. Diákjait elsősorban személyes példamutatása révén nevelte igaz emberségre.”

Leiner Gyula igazgató

„Nagyon egyszerű, végtelenül szerény ember volt. Nem érezte senkivel, hogy olimpikon volt. Köszönésben egyetlen fiatalabb kollégája sem tudta megelőzni. Halk beszédű volt, soha nem kiabált, fegyelmet tartott óráin.”

Juhász János tanár

„Mindenki nagyon tisztelte, szerette. Kitartásra, küzdőképességre nevelt halk, de határozott szóval, sohasem durván. A legnagyobb tisztelettel azok voltak iránta, akik maguk is testnevelők lettek, és ilyenek sokan vannak szerte az országban.”

Domokos Imre tanár, volt tanítvány

„Osztálytársaid csak ámultunk csodás mutatványaidon, büszkék voltunk Rád. Egyetemi, illetve főiskolai éveink alatt ha különböző fakultásokon is, de együtt terveztük a jövőt.”

Boros János református lelkész, volt osztálytárs

„Egész életedben hű voltál fajtádhoz, népedhez, nem utolsó sorban nevelői hivatásodhoz. Szerénységedet, egyszerűségedet, emberséges magatartásodat felfelé és lefelé érvényesítetted. Emléked, küzdelmes életednek belső értékei élni fognak bennünk is mindaddig, míg minket is el nem takar a magyar rög.”

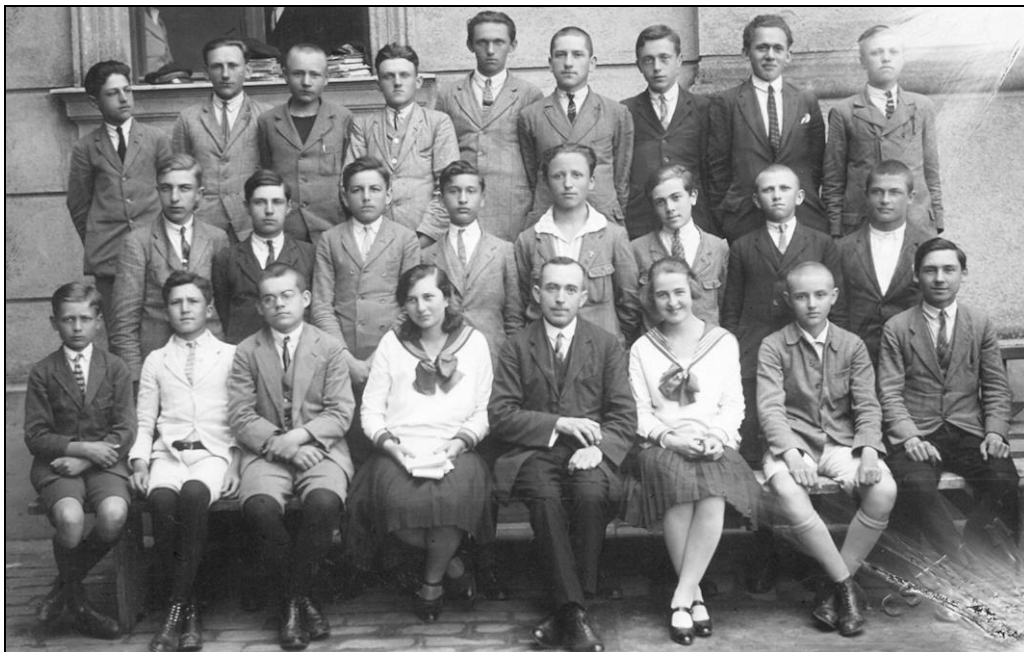
Lipcsei Gábor református lelkész, volt osztálytárs

1915-ben édesanyjkkal, Gábor a legnagyobb gyermek

A cserkészcsapatban, 1926-ban. A térdelő sorban balról a második.
Középen Csurgay János testnevelő és Durkó Antal.

A békési gimnázium ötödik osztályában, a második sor jobb szélén (1928)

Barátokkal 1928-ban (jobb szélén)

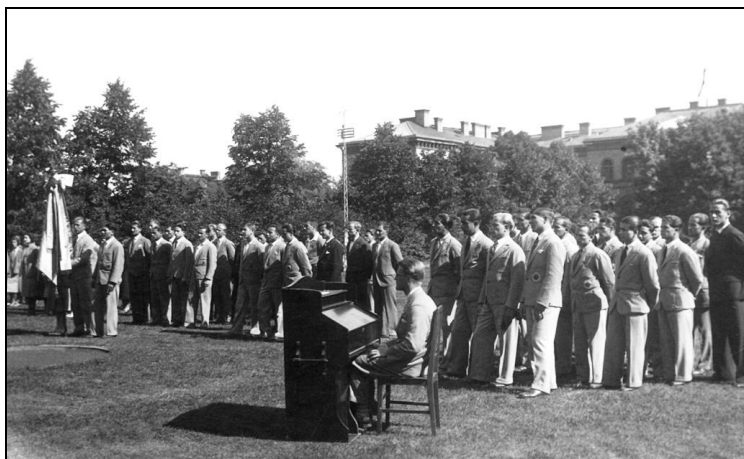
Érettségi tablókép, 1931.

Nevelőszüleivel, K. Szabó Gergellyel és feleségével,
Szatmári Erzsébettel

Barátokkal a Körös-parton 1931-ben (középen)

Évnyitó ünnepély a Testnevelési Főiskolán 1932. szeptember 19-én (jobbról a harmadik)

Farsangvégi házi bál a főiskolán 1933. február 28-án.
Másodéves hallgatóként elől balról a harmadik.

1933. december 2-án a Testnevelési Főiskolán. A Mikulás est zenekarában balról a második.

A válogatott edzésén a TF Tornacsarnokában (1933)

Spárga (Budapest, 1934. május 30.)

A TF bemutató csapata Várnában 1934. októberében
(ülő sorban középen)

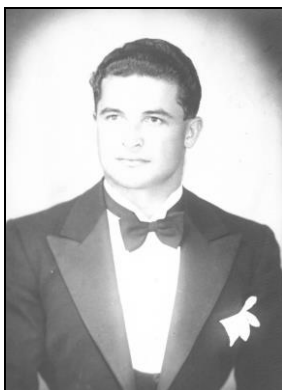
A Fekete-tenger hullámaiban, Bulgária 1934. október
(guggol, balról a második)

Kézenállás a nyújtón, Békés 1934. szeptember.
Háttérben a nevelőapa, K. Szabó Gergely

„A legjobb szoba a TF internátusában”
Balról Kecskeméti Gábor

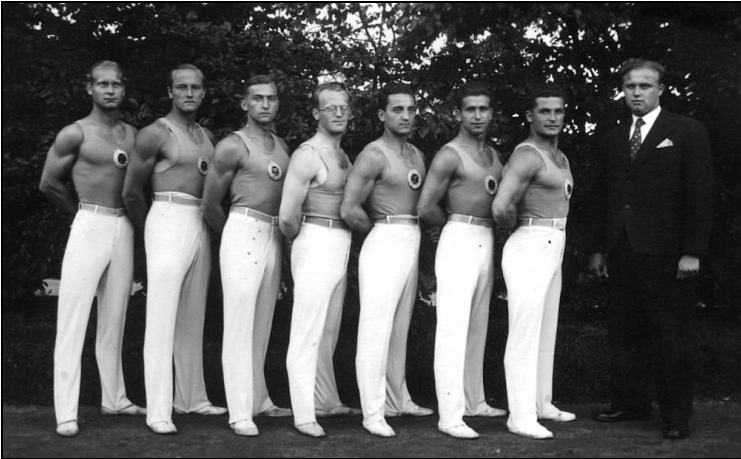
Kecskeméti Gábor testnevelő tanár
TF tablókép, 1935.

Vidám pillanat 1935. júniusában:
„Így vezettem kis családomat az alap és szakvizsga után
pihenni nyári vakációra”

Továbbképző tanfolyamon 1935. júniusában
(fekvő alak balról)

A főiskolai világbajnok csapat, Budapest 1935.
(jobbról az első tornász)

A Főiskolai VB aranyérme (1935)

A tornászcsapat Bad-Oeynhausenenben, 1936.
(jobbról a negyedik)

Olimpia előtt a frankfurti vasútállomáson
(jobb szélén guggol)

Olimpiai emlékérem Berlinből, 1936.

OLYMPIA AUSWEIS

№14132

Gültig bis 1. Oktober 1936

XI Olympiade Berlin 1936

Gábor Kocsikeméti
EIGENHÄNDIGE UNTERSCHRIFT

Kocsikeméti Gábor
VOLLER NAME

1912 I.30 Békés
GEBURTSTAG GEBURTSORT

Györi u.13.
STRAßE UND HAUSNUMMER

Budapest UNGARN
WOHNORT NATION

ORGANISATIONSKOMITEE FÜR DIE
XI. OLYMPIADE BERLIN 1936 E.V.

M. Kohn *A. Dien*
PRÄSIDENT GENERALSEKRETÄR

16

Das

NATIONALE OLYMPISCHE KOMITEE

UNGARN

bestätigt die Richtigkeit der umseitigen Angaben und bescheinigt, daß

Kocsikeméti Gábor

sich nach Berlin begibt, um den Spielen der

XI. OLYMPIADE BERLIN 1936

beizuwohnen in seiner/ihrer Eigenschaft als

- Aktiver Teilnehmer
- Mannschaftsführer
- Trainer oder Begleiter
- Komitee- oder Verbands-Mitglied
- Offizieller Pressevertreter
- Angehöriger zu den obengenannten Gruppen

ORSZÁGOS TESTNEVELÉSI TANÁCS

NAME DES NATIONAL OLYMPISCHEN KOMITEES

Gábor Kocsikeméti
UNTERSCHRIFT DES PRÄSIDENTEN

Budapest, 1936, Juli, 20

STAMPFEL

Olimpiai igazolványának elő- és hátoldala (Berlin, 1936. augusztusa)

1937-ben Athénbe induló tornászválogatottban
(jobb szélről)

Kézállásban az Akropoliszon

Teveháton Egyiptomban (1937)

Itthon a Körös-parton, barátokkal (álló sor bal szélén)

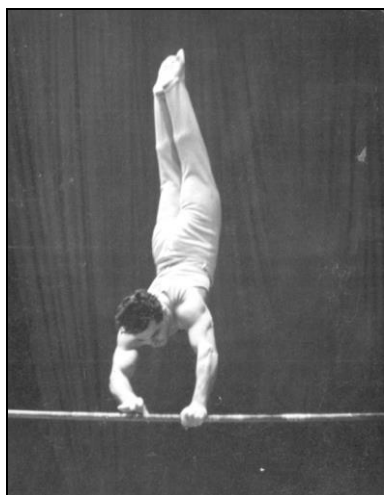
Pihenés a TF pályáján (1937)

A Katowicébe induló csapat, 1937. okt. 2. (elől guggol)

Hajókiránduláson tanítványaival (1937. május 29)

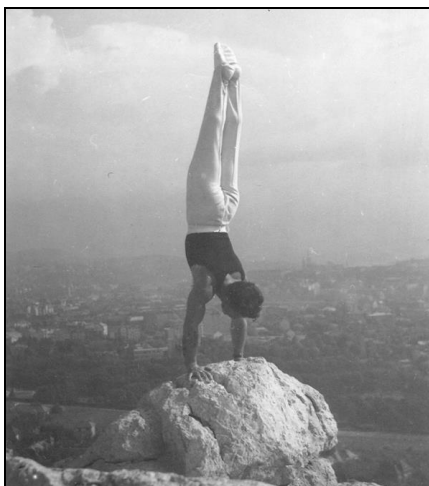
Passau, 1939 márciusa

Lovaglás a tanyán, Mezőberény 1939. április

„Meggyet eszem” Mezőberény 1939. június

Kézállás a Sas-hegyen, 1939. június

Esküvői képe

A békési gimnázium tanári kara 1941-ben. Kecskeméti Gábor álló sorban jobbról a második, előtte felesége ül.

Katonaként 1942-ben

A békési gimnázium udvarán

Gyöngyössy Elekkel és Harmati Sándorral
Békéscsabán, 1949. április 16-án

A gimnáziumi személyzettel 1951-ben

Helsinki, Olimpiai Stadion, 1952.

1955. Az Országos Középiskolai Kosárlabda bajnokságon győztes csapattal, bal szélén.

Várakozás a megnyitó ünnepségre a Stadion bejáratánál, 1956. június 17-én.

A gimnázium udvarán 1959-ben

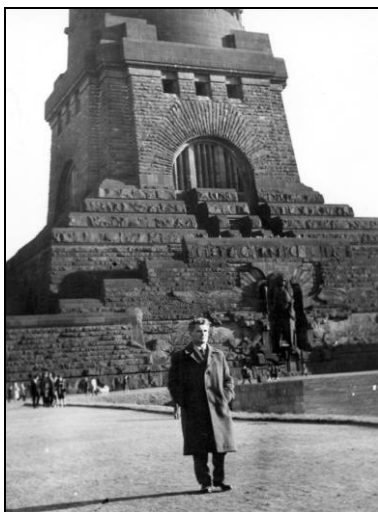
A három gyermek: Gábor, Borbála és Sarolta

Útszéli ebéd a kétsopronyi szakfelügyelői látogatás idején, elől, középen (1961. október 26.)

Szakfelügyelői továbbképzés résztvevői Körösladányban (1962. február 8.)

1964 októberében Lipcsében, a Népek csatája emlékmű
előtt

1966. júniusában Békésen megtartott 35 éves érettségi
találkozó (álló sorban, középen)

Testnevelők kirándulása Moszkvában, Kecskeméti Gábor
balról a negyedik (1970. június)

Unokákkal 1971-ben (Domokos Gábor és Gyöngyi)

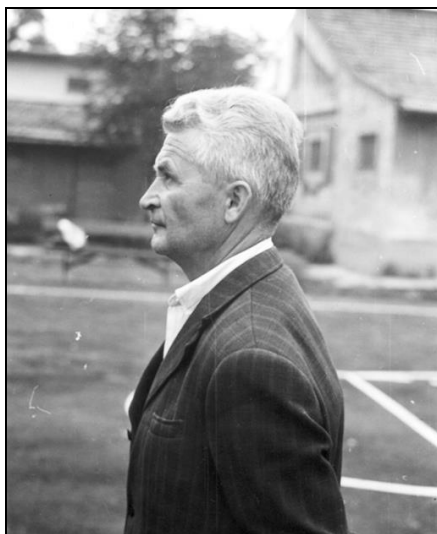
Kollégájával, Jantyik Jánossal a gimnázium udvarán
1971-ben

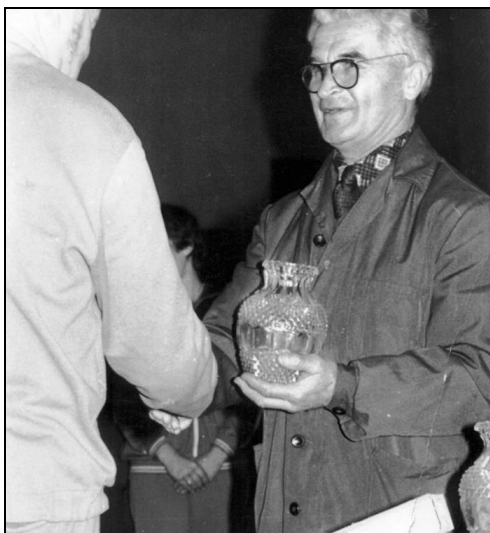
Makra Gáborral, tanár kollégájával a vácrátóti botanikus
kertben tett kiránduláson (1972. október)

Érettségi találkozó résztvevői között 1977 augusztusában
(ő balról a második, jobbról a negyedik Hepp Ferenc)

A gimnázium udvarán, 1974. október 5.

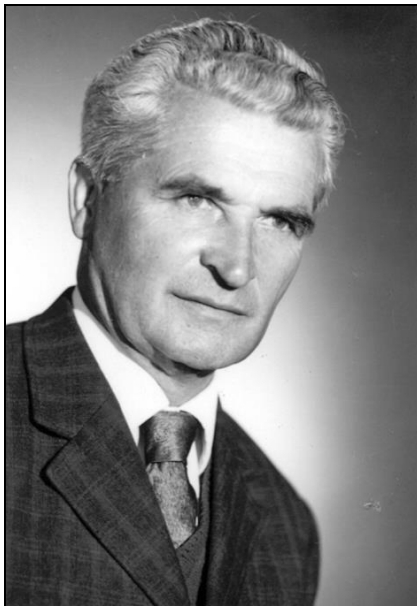
Békés, 1974. december 15. Körös Kupa átadása

Kocogó Nap Békésen 1977 őszén, TV közvetítéssel.
Feledy Péter interjúja

A Hargita utcai kertben, 1978.

A Békési Téka eddig megjelent számai

1. *Nemes Dénes*: Mitológiai történetek (1984)
2. *Nemes Dénes*: Veress Emlékszoba (1985)
3. *Szűcs Irén*: „Az vőfinek való regék, násznagynak való köszöntők” (Egy XIX. századi kéziratos vőfélykönyv) (1985)
4. *Rubint Ágnes*: A békési polgári leányiskola története (1986)
5. *Nemes Dénes*: Adatok és gondolatok Békés szőlőtermesztése történetéhez I. (1986)
6. *B. Szűcs Irén*: A békési múzeum története (1992)
7. *S. Turcsányi Ildikó*: Céhes emlékek a békési múzeumban (1993)
8. *Csukás Irén*: Karacs Teréz Békésen (1993)
9. *Kirner A. Bertalan*: Békési dedósok (1887-1890) (1994)
10. *B. Szűcs Irén – S. Turcsányi Ildikó*: A békési tájház (1994)
11. *S. Turcsányi Ildikó*: Banner János Emlékszoba (1994)
12. *B. Szűcs Irén*: Jantyik Mátyás festőművész élete és munkássága (1995)
13. *Turok Margit*: Mítosz és valóság az Árpád-házi királyok tevékenységében (1996)
14. *P. Szalay Emőke*: Az üveg művészete (1997)
15. *S. Turcsányi Ildikó*: 1848 emlékezete Békésen (1998)
16. *S. Turcsányi Ildikó*: Szarmaták Békés határában (1999)
17. *B. Szűcs Irén – S. Turcsányi Ildikó*: Évszázadok viharában (2000)
18. *Gyarmati Gabriella*: A táj morfológiája (2000)
19. *S. Turcsányi Ildikó*: A 450 éves békési gimnázium története (2001)
20. *Kirner A. Bertalan*: Fejfák között száz falu temetőjében
Márton László: Temetkezési szokások Békésen (2002)
21. *Végh Judit*: A békési múzeum főkötőgyűjteménye (2002)
22. *B. Szűcs Irén*: Szikszay Sándor aranykoszorús mézeskalácsos mester munkássága (2002)
23. *Márton László*: Nehéz kereset (néprajzi írások, novellák) (2003)
24. *Dankó Imre*: Durkó Antal élete és munkássága (2003)
25. *S. Turcsányi Ildikó*: Békés város címerei (2004)
26. *Mester Péter*: Utcanévadó személyiségek Békésen;
Vámos László: Békés közoktatásának, közművelődésének és egészségügyének fejlődése a várossá nyilvánítástól 2000-ig (2004)
27. *Dankó Imre*: Veress Endre élete és munkássága (2004)

28. *B. Szűcs Irén*: Békési népi gyermekjátékok (2004)
29. *Márton László*: Falvak, tanyák, puszták népi építészete (2004)
30. *S. Turcsányi Ildikó*: A Jantyik Mátyás Múzeum régészeti gyűjteményének története és régészeti kiállításai (2005)
31. *B. Szűcs Irén*: Békési Ízek – A békési népi konyha és hagyományos ételei (2005)
32. *Szűle Dénes*: Csimpolyás Giligor hőstettei – Diáktörténetek a múlt századból (2006)
33. *Ferenczi Sándor*: Békés, a hidak városa (2006)
34. *Durkó Antal*: A megfejt kútágas – Békési boszorkányok, táltosok, vajakosok csodás cselekedetei;
B. Szűcs Irén: Adatok a békési néphithez és népi gyógyás�athoz (2006)
35. *Sz. Kürti Katalin*: Fejezetek a békési képzőművészet történetéből (2006)
36. *Borbély János*: A „népképviselő” Irányi Dániel és az agrármunkások (2006)
37. *Balog Gáborné*: Kenderföldről hozott értékeink (2008)
38. *S. Turcsányi Ildikó*: A békési vár – Városunk jelentősége a közép-korban (2008)
39. *Durkó Antal*: Régi mesterségek, nevezetes békésiek (2008)
40. *Rostás István*: A Körösök vízrajza Békésen (2009)
41. *S. Turcsányi Ildikó*: Dr. Hepp Ferenc, Békés város szülötte (2009)
42. *S. Turcsányi Ildikó*: Fejezetek a békési sport történetéből (2009)
43. *Nagy Ildikó*: A békési zsidóság története (2010)
44. *Juhász János*: Püski Sándor (1911-2009, Emléktábla-avató)
Vámos László: Beszámoló a Szép Magyar Beszéd anyanyelvi kurzus 16 évéről (1994-2009) (2011)
45. *Nagy Ildikó*: Békés két évszázada az 1711-es újjáülésétől kezdődően (2012)

Békés, 2012. Készült a Békés Kft nyomdájában